

עין משפט
גרי מצוה

א (מי) פ"ח מהלכות
אבות העומדות הלכה ט'
טו"ש"פ י"ח ס"ח קאב
טפ"ף ז':
ב (מי) פ"ו מהלכות
ברכות הלכה ט' ס"ח
ט"ז טו"ש"פ ז' ח"ט
ג (מי) פ"ד מהלכות
נדרים הלכה ז' טו"ש"פ ז'
ד (מי) פ"ג מהלכות
שבועות הלכה ז' טו"ש"פ ז'
ה (מי) פ"ב מהלכות
ערוכות הלכה ז' טו"ש"פ ז'
ו (מי) פ"א מהלכות
ערוכות הלכה ז' טו"ש"פ ז'
ז (מי) פ"ח מהלכות
נדרים הלכה ט'
ח (מי) פ"ד מהלכות
שבועות הלכה ז'
ט (מי) פ"ג מהלכות
שבועות הלכה ז'
י (מי) פ"ב מהלכות
שבועות הלכה ז'
יא (מי) פ"א מהלכות
שבועות הלכה ז'
יב (מי) פ"ח מהלכות
נדרים הלכה ט'
יג (מי) פ"ד מהלכות
שבועות הלכה ז'
יד (מי) פ"ג מהלכות
שבועות הלכה ז'
טו (מי) פ"ב מהלכות
שבועות הלכה ז'
טז (מי) פ"א מהלכות
שבועות הלכה ז'

כל הבשר פרק שמיני חולין

מסורת הש"ס

א (מי) פ"ח מהלכות
אבות העומדות הלכה ט'
טו"ש"פ י"ח ס"ח קאב
טפ"ף ז':
ב (מי) פ"ו מהלכות
ברכות הלכה ט' ס"ח
ט"ז טו"ש"פ ז' ח"ט
ג (מי) פ"ד מהלכות
נדרים הלכה ז' טו"ש"פ ז'
ד (מי) פ"ג מהלכות
שבועות הלכה ז' טו"ש"פ ז'
ה (מי) פ"ב מהלכות
ערוכות הלכה ז' טו"ש"פ ז'
ו (מי) פ"א מהלכות
ערוכות הלכה ז' טו"ש"פ ז'

בלם ליה אומצא. פירוש ופת עמה: התם משום שיבא.
פירש בקונטרס רוח רעה שורה על הידים שלא יעלו שחריה
ורכינו תס מפרש דנלא נתינת פת למיטוק מותר ליטול ידיו שחריה
זיוס הכפורים דלא גרע ממלוכלכות כענין וזולתה דלמקריק"ט ערוקן
דכרכו ואינו חושש ואין לך מלוכלכות
יחר מה שאין יכול ליגע בפיו ובעיניו
בזומו וזכאזיו דכטולה ארמין
ב'פ' שמונה שרליס (שנת דף ק"ט). דמקלף
ידו משום ביה מלך וזיבמלך דהכל
יש לפרש כמו שפירש ר"ח שהוא רוח
הפת למתוך כן ד' ו' שנים ומונתק
רעה השורה על האוכל כענין ליתן
אותו אם לא נטל ידיו כזאת שעה
בזומו ענין שחריה ומה שאין אתו
הוא ענין שחריה דמי כמו שאין אתו
מזיקין על הזוהר ועל הגילוי: או
בעין תפיסה אחת. ואם יש דבר
מפסיק לא הו' ענין תפיסה
אחת כשהיא דמסכת ע"ז צפרק רבי
ישמעאל דף ג' גבי אבני מנקולס
דלמר כאן בתפיסה אחת כאן בשמי
תפיסות והכי דמי כגון דליכא גזיה
בני ובני ולפיכך נוהגין עכשו כשזה
אוכל בשר זה אוכל גבינה על שלחן
לפת מניחין להם או קנקן או שאר
כלים להפסיק בינתיים או אוכל על
מפה אחרת דהו' ענין שמי תפיסות
ויז' דלא אכרו אלף בתפיסה אחת
לומר שהן צולתה אחת כגון אחים
שקנו אתרוג בתפיסת הכית דיש נוהלין
(ג"כ ק"ט): ופריך תפיסה אחת ס"ד מה
לי צולתה אחת ומה לי בשמי הולאות
אם מריקין זה את זה ומשי ענין תפיסה
אחת דהיינו שמריקין זה את זה ולפי זה
לא אכירו כלל שיהא מותר לאכול על
שלחן אחד כשכל הפסק שניתיים:

הנהגות הב"ח

א (מי) פ"ח מהלכות
אבות העומדות הלכה ט'
טו"ש"פ י"ח ס"ח קאב
טפ"ף ז':
ב (מי) פ"ו מהלכות
ברכות הלכה ט' ס"ח
ט"ז טו"ש"פ ז' ח"ט
ג (מי) פ"ד מהלכות
נדרים הלכה ז' טו"ש"פ ז'
ד (מי) פ"ג מהלכות
שבועות הלכה ז' טו"ש"פ ז'
ה (מי) פ"ב מהלכות
ערוכות הלכה ז' טו"ש"פ ז'
ו (מי) פ"א מהלכות
ערוכות הלכה ז' טו"ש"פ ז'

הנהגות מנה"ב
רשנבורג

א (מי) פ"ח מהלכות
אבות העומדות הלכה ט'
טו"ש"פ י"ח ס"ח קאב
טפ"ף ז':
ב (מי) פ"ו מהלכות
ברכות הלכה ט' ס"ח
ט"ז טו"ש"פ ז' ח"ט
ג (מי) פ"ד מהלכות
נדרים הלכה ז' טו"ש"פ ז'
ד (מי) פ"ג מהלכות
שבועות הלכה ז' טו"ש"פ ז'
ה (מי) פ"ב מהלכות
ערוכות הלכה ז' טו"ש"פ ז'
ו (מי) פ"א מהלכות
ערוכות הלכה ז' טו"ש"פ ז'

מוסף רש"י

מדינה אחת ידה. לפי
שדות רבב שורה על הלחם
הנלקח בידים שלא יעלו
שחריה וס' פ"ד שכתב
י"ח וי"ח ט"ז. ב"ד דעה
הלאכיל בלא אחת.
אפילו יד אחת לא היה
נטל להאכל פת לבטל
קטן זיוס הכפורים (ט"ז).
צונן בצונן הוא. אפילו
אפילו לכו ידו ידוע על
אסור דלוי"ה. דרך
שיטת אסור מזה ועוד
פ"ד. שאין מביירין זה
את זה. דלא חמי זה
למשקל דמחמיה ומלט
ושנת ג"י. מי שאין
לו אלא חלוק אחד.
דלא טיול דלא ככנס
מפני הכניסה. ואפילו כינס
לפני המעמד. מותר לכנס
במזוה: ונתתי כ"ג.

רבינו גרשום

א (מי) פ"ח מהלכות
אבות העומדות הלכה ט'
טו"ש"פ י"ח ס"ח קאב
טפ"ף ז':
ב (מי) פ"ו מהלכות
ברכות הלכה ט' ס"ח
ט"ז טו"ש"פ ז' ח"ט
ג (מי) פ"ד מהלכות
נדרים הלכה ז' טו"ש"פ ז'
ד (מי) פ"ג מהלכות
שבועות הלכה ז' טו"ש"פ ז'
ה (מי) פ"ב מהלכות
ערוכות הלכה ז' טו"ש"פ ז'
ו (מי) פ"א מהלכות
ערוכות הלכה ז' טו"ש"פ ז'

עבדין כדון אמר ליה דעתי קצרה עלי כי
סליק ר' יורא אשכחינהו לר' אמי ור' אסי
דקאכלי בבליא במתות אמר ר' תרי גברי
רברבי כוונתיכו ליטעו ברבך ושמואל הא
דעתי קצרה קאמר אשתמיטתיה הא דאמר
רב תחליפא בר אבימי אמר שמואל ה"ה התירו
מפה לאוכלי תרומה ולא התירו מפה לאוכלי
טהרות ורבי אמי ורבי אסי כהנים הוו
איבעיא להו אוכל מחמת מאכיל צריך
נטיילת ידים או לא ת"ש דרב הונא בר
סחורה הוה קאי קמיה דרב המנונא בלם
ליה אומצא ואכיל אמר ליה אי לאו דרב
המנונא את לא ספינא לך מר' עטמא לאו
משום דהויר ולא נגע לא דאורי קדים ומשי
ידיה מעיקרא תא שמע דאמר רבי יורא אמר
רב בלא יתן אדם פרוסה לתוך פיו של שמש
א"כ יודע בו שנמל ידיו והשמש מברך
על כל כוס וכוס וזאינו מברך על כל פרוסה
ופרוסה ר' יוחנן אמר מברך על כל פרוסה
ופרוסה (ה) אמר רב פפא בשלמא דרב ורבי
יוחנן לא קשיא הא דא"כא אדם חשוב הא
דליכא אדם חשוב מכל מקום הא קאמר
א"כ יודע שנמל ידיו שאני שמש דמריר
תנו רבנן י"א יתן אדם פרוסה לשמש בין
שהכוס בידו בין שהכוס בידו של בעל
הבית שמוא יארע דבר קלקלה בסעודה
והשמש שלא נמל ידיו אסור ליתן פרוסה
לתוך פיו איבעיא להו מאכיל צריך נטיילת
ידים או אינו צריך ת"ש י"דחתי דבי מנשה
י'אשה מריחה את ידה אחת במים ונותנת
פת לבנה קמן אמרו עליו על שמואי הוקן שלא רצה להאכיל בידו אחת
גזרו עליו שיאכיל בשתי ידיו (אמר אביי היה משום שיבא ת"ש דאבוה
דשמואל אשכחיה לשמואל דקא ברי אמר ליה אמאי קא בכית דמחייין רבא
אמאי אכר ליה קא ספית לבראי ולא מישית או י"דיה ואמאי לא מישית א"ל
הוא אכיל ואנא משינא א"ל לא מיסתייה דלא גמיר מימחא נמי מחי והולכתא
אוכל מחמת מאכיל צריך נטיילת ידים מאכיל אינו צריך נטיילת ידים:
מתני' צורך אדם בשר וגבינה במטפחת אחת וכלבד שלא יהו נוגעין
זה בזה ור"ב שמעון בן גמליאל אומר שני אכסנאין אוכלין על שלחן אחד
זה בשר זה גבינה ואין חוששין: **גמ'** וכי נוגע זה בזה מאי הו' צונן בצונן
הוא אמר אביי גהי דקליפה לא בעי יהדחה מי לא בעי: רשב"ג"א שני אכסנאין
אוכלין על שלחן וכו': אמר רב חנן בר אמי אמר שמואל לא שנו אלא
שאין מכירין זה את זה אבל מכירין זה את זה אסור תניא נמי הכי ור"ב
שמעון בן גמליאל אומר ב' אכסנאים שנתארוחו לפונדק אחד זה בא על הצפון
וזה בא מן הדרום זה בא בתחתיתו וזה בא בגבינתו אוכלין על שלחן
אחד זה בשר זה גבינה ואין חוששין ולא אסרו אלא בתפיסה אחת
תפיסה אחת סלקא דעתך אלא כעין תפיסה אחת א"ל רב יימר בר שלמיא
לאביי שני אחין ומקפידין זה על זה מהו אמר ליה יאמרו כל הסריקין
אסורין וסריקי בייתוס מותרין ולמעמין הא דאמר רבי אסי אמר רבי
יוחנן ימי שאין לו אלא חלוק אחד מותר לכבסו בחולו של מועד יאמרו
כל

לחך פיו מקון כנגן נטיילה: דמחייין רכאי: קספיים לבראי דנלא משיס. האכלת את בני ולא תחלת ידים תחלה: לא מסיפיה דלא גמיר. לא די לו
שאינו נקי בהלכות נטיילה שהמאכל אין לך יטול: **מתני'** שני אכסנאין. אין לחם שיאכל זה מל תנינו: **גמ'** זה כל מה
הלשון ט'. אלמא דוקא בשאין מחייין זה את זה אסור. להעלות בשר על הגבינה על השלחן: **אם** כפיסה אחת.
כדרך אחד: **תפיסה אחת ס"ד.** הא כלל שלחן (ו) אוכל עליו נמי אסור: **תפסו.** כיון דמקפידין שאין זה אוכל משל זה מותר או לא:
כל

אחד בשר וגבינה מפני שפסח אחין אין מקפידין על זה והאחין המקפידין זה על זה והו' מתירין
שפא יבאו הרב לידו תחלה לפי שכל אדם אין יודעין שמקפידין זה על זה והו' מקולין במקום אחד:
(ז) נראה דלא יתן פסח וכו' אלא ידוע ש' ענינו דיו למר הא הקא חין פ"ח. (ז) נראה דלא יתן פסח וכו' אלא ידוע ש' ענינו דיו למר הא הקא חין פ"ח.